

Газета Західної конференції
Церкви Адвентистів сьомого дня

№198

січень 2025

ГОЛОС НАДІЇ

Молодіжний конгрес «Ділися світлом» с. 4

Річна нарада Західної конференції с. 2

Любові вистачить на всіх с. 7

Владислав Березкі

Річна нарада Західної конференції

У понеділок, 2 грудня, відбулася річна нарада Західної конференції (Закарпатська, Львівська, Волинська, Рівненська області) Церкви Адвентистів сьомого дня. Зустріч проходила в онлайн форматі на платформі ZOOM. Загалом було присутньо майже 80 пасторів разом з дружинами, котрі виконують служіння в Західній конференції. На нараді були представники від Української унійної конференції (УУК), секретар УУК Володимир Велечук, заступник керівника адвентистської церкви в Україні Віталій Кривой та керівник відділу адвентистської місії Роман Проданюк.

Нарада розпочалася з короткої проповіді, виголошеної Романом Проданюком, який наголосив, що Бог завжди гостинний і в Його домі є місце для всіх стомлених. Звершивши молитву, учасники перейшли до затвердження порядку денного та заяви про місію Церкви адвентистів сьомого дня.

Місія церкви — готувати учнів Ісуса Христа, котрі своїм життям свідчать про Його любов і проповідують усім народам вічне Євангеліє Трьохангельської вістки для приготування до Його скорого Приходу.

Методи виконання місії керуючі Біблією та Святим Духом. Адвентисти сьомого дня звершують цю місію, прагнучи уподібнитися до Христа у своєму житті, спілкуванні, настанових, навчанні, зціленні та служінні.

Бачення церкви відповідає біблійними істинами. Адвентисти сьомого дня розглядають відновлення всього Божого творіння в цілковитій гармонії з Його доско-

налою волею та справедливістю як кульмінацію Його задуму.

Також підкреслювалося й те, що стратегія євангельського розвитку, яка була затверджена 2023 року й діятиме до кінця каденції цієї адміністрації у 2027 році, передбачає декілька основних напрямків діяльності:

- духовне зростання вірян;
- підтримка привабливої атмосфери в громадах;
- акцент на служінні дітям, молоді та сім'ям;
- залучення кожного члена церкви до особистого служіння;
- регулярне проведення духовних та євангельських програм;
- проведення соціальних програм;
- розвиток медіаслужіння.

Керівник Західної конференції Василь Чопик представив загальний звіт за виконану роботу протягом цього року. Він наголосив, що протягом звітнього періоду на території чотирьох західних областей було охрещено 129 осіб, 10% з яких — молоді люди віком 16-21 рік та проведено 32 духовні програми, в тому числі програма на базі оздоровчого комплексу «Барвінок» за участю спікера Олександра Антонюка. Понад 500 наставників «Школи Біблії» було під'єднано до програми викладання біблійних уроків через додаток AWR. Для них були організовані зустрічі з метою кращої комунікації та розвитку навичок. Також проводилися зустрічі зі стратегічного планування для пасторів і пресвітерів громад ЗК. Варто зазначити й те, що на території ЗК протягом 2024 року було

проведено 11 дитячих, підліткових та молодіжних таборів, відбувалися ночі пильнування для молоді з духовними роздумами на основі посібника «Вершина-1».

Свої звіти надали й інші відповідальні служителі Західної конференції: секретар Микола Рябенко, заступник керівника Віктор Власюк, Віталій Мелесь - керівник відділу адвентистської місії, менеджер ЗМЦ ТК «Надія» Михайло Філіп, Андрій Терещук - секретар пасторської асоціації, Геннадій Савчук - керівник молодіжного служіння, керівник клубного служіння Дмитро Войтович, Світлана Савіна - керівниця дитячого служіння, Владислав Березкі - керівник відділу комунікацій, Валентин Шевчук - керівник відділу освіти, Олександр Резніков - представник ADRA Ukraine в ЗК, Богдан Яремцьо - керівник відділу здоров'я, Михайло Луцишин - директор бази відпочинку «Барвінок», Інесса Чопик - керівниця відділу «Дружина пастора», Олена Рябенко - керівниця відділу сімейного служіння, керівниця відділу жіночого служіння Оксана Терещук, Галина Мелесь - керівниця відділу молитовного служіння, Віталій Шевчук - керівник видавничого відділу, Оксана Матвійчук - керівниця відділу музичного служіння, Максим Малярчук - керівник відділу капеланського служіння, Анатолій Ярчак - керівник відділу адвентистського служіння можливостей.

Річна нарада завершилася молитвою про Боже керівництво, допомогу й реалізацію планів на 2025 рік.

Геннадій Савчук, Іван Крічфалушій

Євангельська програма в Іршаві

З 8 по 16 листопада в Іршаві та Чорному Поточі проходила програма «Перемога в інформаційній війні», підготовка до якої почалася ще у березні цього року. Щотижня в центрі міста віряни місцевої громади розгортають намет з християнською літературою. Цей проєкт діє вже понад 7 років. В середньому за день близько 100 осіб підходять за книгами, серед яких є Біблії для дорослих і дітей, «Велика боротьба», «Христос - надія світу», «Дорога до Христа» та інші.

Другий напрямок підготовки до програми полягав у розповсюдженні літератури в довколишніх селах. Цим займалися молоді люди й підлітки. Вони дарували дорослим газети «Вічний скарб», а дітям - «Скарбничку».

Третій напрямок служіння полягав у наданні гуманітарної допомоги. Миська та селищні ради надали на прохання місцевої адвентистської громади список малозабезпечених сімей, які проживають в

Іршаві, Дубрівці, Розтоці, Чорному Поточі й інших населених пунктах. Протягом 5 місяців силами громади було передано по 50 продуктових наборів цим сім'ям.

Безпосередньо перед початком програми по місту й довколишнім населеним пунктам були розповсюджені запрошення, а також розміщені рекламні банери. Також були запрошені друзі й родичі членів церкви. Таким чином в Іршаві програму відвідало 15 неадвентистів, а в Чорному Поточі - 10.

Щовечора окрім духовної частини, котру проводив пастор, керівник відділу місіонерського служіння на заході України, Віталій Мелесь, відбувалися розіграші призивів.

Програма завершилася особливим обрядом — хрещенням шістьох осіб. Троє з них прийняли рішення охреститися безпосередньо під час програми. Пані Маргарита, мама пресвітера іршавської громади, пані Анжела з Чорного Поточу

й пані Віра, яка живе по сусідству з адвентистами, того дня долучилися до адвентистської церкви.

Також до обряду хрещення приєдналася й громада з міста Хуст. Троє осіб, Михайло з неадвентистської сім'ї та подружжя пара Василь і Люба вже протягом тривалого часу готувалися до хрещення. У пана Василя влітку цього року охрестилися сестра з чоловіком, тож він безпосередньо мав спілкування з адвентистською церквою.

Програма «Перемога в інформаційній війні» продовжує проводитись на території західних областей України з початку повномасштабного вторгнення. Вкотре вона свідчить про те, що ключовим фактором в прийнятті людиною рішення охреститися є саме наявність в оточенні представників адвентистської церкви. Дружба, близькі стосунки й приклад християнського життя найпереконливіше свідчить людям про істинність біблійних поглядів та силу Євангелія.

Олександр Коропець

«Відчайдушні» допомагають тваринам

У скрутні часи, які переживає наша країна в умовах війни, страждають не лише люди, але й тварини. Особливо вразливими стають домашні улюбленці, котрі опинилися на вулиці без людського захисту. На початку грудня адвентистські волонтери-учасники команди «Відчайдушні» із Закарпаття, Вінниччини й Волині здійснили гуманітарну місію в місто Покровськ Донецької області. Використовуючи засоби

радіоелектронної боротьби, котрі направлені на захист від безпілотників, вони мали змогу заїхати до житлового кварталу міста й передати понад пів тонни корму для тварин і аудіо Біблії для цивільного населення. Через часті бомбардування й артобстріли жителі міста покинули свої домівки. На жаль, не усі змогли вивезти з собою домашніх улюбленців, тож вони опинилися на вулиці без догляду.

Сергій Шпак

Молодіжний конгрес «Ділися світлом»

Молодіжний конгрес «Ділися світлом» пройшов у Луцьку 4 та 5 січня. Близько 80 молодих людей з Волині та Рівненщини стали учасниками цього заходу.

Організаторами конгресу були: обласний пастор Волинської області Олександр Слободський, молодіжний керівник області Сергій Шпак і керівник молодіжного служіння в Україні Іван Романюк.

Метою зустрічі було мотивування молоді до служіння, адже у зв'язку з відтоком великої кількості людей з України, маленькі громади залишилися зовсім без молоді.

Адвентистська церква міста Луцька гостинно прийняла всіх учасників конгресу. Були запрошені спікери: Едуард Єременко, Іван Ро-

манюк, Назар Яровий та Олександр Слободський, котрі розкривали актуальні теми: мета, призначення та проведення суботньої школи; важливість участі в служінні іншим для особистого зростання; компроміси в духовному житті; чому служіння в адвентистській церкві саме таке, яким воно є і яке його значення; вибір тем для молодіжного служіння і їх реалізація відповідно до можливостей місцевої громади.

Центральним елементом конгресу була особлива молитва посвячення, для звершення якої молоді люди піднялися на сцену.

Попри достатньо велику кількість учасників заходу, атмосфера на конгресі була дуже затишною і домашньою, а між семінарами

учасники могли вільно спілкуватися як між собою так і зі спікерами. Окрім теоретичних знань та практичних порад, для молодих людей ввечері, після офіційної частини конгресу, були приготовані ігри, кахут, волейбол. Особлива подяка музичному гурту, котрий своїм виступом прикрасив зустріч молоді.

Хоча конгрес завершився, проте напрямок служіння, котрий молоді люди визначили для себе, буде активно реалізовуватися. Так, молодь з більших громад щомісяця буде відвідувати менші з метою активізування місцевої молоді та проведення особливих служінь. Важливо щиро вболівати та молитися, аби все заплановане вдалося зробити в цей непростий час.

Магдаліна Смірнова

Дивовижне свято для «Зірочок»

Після новорічних свят, коли ще серця сповнені світла та любові, в місті Ужгород сталося особливе диво. Інклюзивний клуб «Зірочки на Землі» зібрав на святкуванні 53 родини, в яких виховуються діти з особливими освітніми потребами.

Маленькі зірочки, як ми їх лагідно називаємо, мали змогу зануритися в атмосферу справжнього свята. Яскраві декорації, веселі аніматори, різноманітні майстер-кла-

си та інтерактивні зони створили незабутні враження. Особливий захват викликала лялькова вистава «Пригоди Манюні в Різдвяну ніч», яка розповіла про добро, віру та важливість сімейних цінностей.

Для тих, кому було важко зосередитися на виставі, були організовані спеціальні зони з різноманітними активностями. Діти могли малювати, ліпити, збирати пазли або просто відпочити.

Слова однієї з мам, пані Олени, особливо зворушили присутніх: «Тут, в церкві, ми відчули себе як вдома. Наші діти оточені любов'ю

та розумінням. Вони побачили, що вони не одні, що є багато таких самих дітей і що у них є друзі. Це дуже важливо для нас, батьків».

Кульмінацією свята стало вручення подарунків. Кожна дитина отримала яскраву коробку солодощів та Святе Письмо, як символ Божої любові та надії. Висловлюємо щиро подяку Всевишньому за можливість організувати це свято та подарувати радість маленьким серцям. Щиро дякуємо всім, хто долучився до організації цього заходу: волонтерам, членам ужгородської громади №2 та спонсорам. Ваша підтримка є неоціненною і допомагає нам створювати світ, в якому кожна дитина відчуває себе особливою і цінною.

Олена Данилюк

Денний дитячий табір в Камені-Каширському

Денний дитячий табір «Krok» проходив у місті Камінь-Каширський з 7 по 10 січня, учасниками якого стали 40 дітей. Загальна назва цьогорічного табору - «Галактика світла».

Відповідно до космічної тематики цьогорічних зустрічей, на відкритті табору командою організаторів була показана мінісценка, котра зображала експедицію на космічному кораблі. Наставники в образі космонавтів, одягнені в скафандри, називали свої позивні й представлялися як капітани кораблів кожної з п'яти команд учасників.

Важливою частиною табору були біблійні уроки, кожен з яких розкривав черговий аспект істинного світла, тобто Бога. Центральною ідеєю його було Боже Царство

та місто Новий Єрусалим, приготуване для спасенних.

Щодня діти мали можливість відвідати 2 майстер-класи. Так, вони займалися розписом свічників, термоаплікацією, оригамі, розписом дерев'яних брелочків, пекли бельгійські вафлі, виготовляли новорічні подарунки та декоративні прикраси. Окрім цього табірчани могли розважитись під час проведення активних забав, конкурсів та настільних ігор.

З нетерпінням діти чекали моменту, коли зможуть продемонструвати виконане завдання дня. Щоденно це були цікаві й творчі завдання, як от створення лепбуків, вигадкування власних планет, виконання космічних фотографій і підготовка реклами табору.

Також впродовж табору діти щодня доповідали про результати своєї експедиції та розповідали, що нового вони дізнались про Космос. Останнього дня вони говорили цитати відомих космонавтів про віру в Бога.

На завершення дітям подарували Біблії в коміксах й іншу цікаву духовну літературу. Деякі табірчани виявили бажання відвідувати клуби слідопитів і «Дружболандію», які функціонують в церкві протягом року і вже в неділю на занятті слідопитів були нові діти.

Команда організаторів табору робить все для того, щоб діти-учасники табору зростали з усвідомленням необхідності міцної опори в житті, якою є Бог.

Андрій Періг

Веселі канікули у Вараші

Триденний зимовий дитячий табір був організований у місті Вараш. З 22 по 24 грудня 20 дітей мали змогу відпочити, взяти участь у майстер-класах, іграх, конкурсах. Деякі з учасників не лише активно

співали пісні, але й самі на сцені показували руханки.

До команди, котра щоденно проводить заняття з дітьми, увійшли двоє підлітків, які навчаються за лідерською програмою «ForwardTeam» та троє молодих людей із сусідніх громад.

Окрім веселощів та активного відпочинку для дітей були організовані біблійні уроки про Різдво. Кожного дня вони проводилися у різному форматі: першого дня — уроки в групах, другого — форварди проводили загальну тему, а третього дня пастор детально розповів учасникам табору про сенс Різдва.

Відповідно до загальної теми уроків, найбільший подарунок для людини — це Спаситель, якого нам подарував Бог. Своєю чергою, кожна людина покликана дарувати подарунки іншим, таким чином, звершуючи Божу справу.

Владислав Березкі

Незабутній «LETTS 2025»

У Мукачеві з 2 по 9 січня пройшов зимовий підлітковий табір «LETTS», головною темою якого були емоції. Його учасниками стали 55 підлітків 11-16 років із Закарпатської, Львівської, Волинської та Подільської областей.

Оголошення відкриття зимового табору «LETTS 2025» відбулося на вечірньому служінні у четвер, 2 січня, з перерізанням червоної стрічки. Усіх учасників об'єднали у 6 команд, кожна з яких мала наставника. Кожен ранок учасники

розпочинали із зарядки, декламування пам'ятних біблійних віршів, читання ранкового сторожу та молитви.

Після смачного сніданку починалася активна частина дня. Наставники проводили зі своїми командами біблійні уроки. Кожного дня розглядалася певна емоція: страх, гнів, сум, радість, любов, тривога. По завершенню уроку відбувалися майстер-класи. Підлітки мали змогу займатися кулінарією, вивчати основи орієнтування на

місцевості, робити тварин із надувних кульок, керувати дронами, говорити про наслідки війни та відвідувати аквапарк.

Після обіду була організована загальнотабірна гра. В неділю чекав на учасників особливий квест, який проходив на території замку «Паланок».

В суботу ж замість загальнотабірної гри наставники разом зі своїми командами пішли на прогулянку містом, де вони дарували перехожим коробочки з біблійними текстами.

Незмінно кожного вечора команда організаторів табору показувала присутнім невелику сценку на тему дня, після чого проходила духовна частина з підсумками уроку. Вечори перед сном учасники проводили за переглядом фільмів чи настільними іграми.

Зимові табори згуртовують підлітків та покликані формувати в них біблійні принципи дружби, відповідальності та служіння.

Сергій Бобильов

Зустріч з дітьми у Великому Мидську

12 січня відбулася одноденна зимова табірна зустріч для дітей та підлітків у селі Великий Мидськ Рівненської області.

Зустріч організувала команда табору «Happy Star» за сприяння адміністрації місцевого Будинку культури. До цього служіння долучилася як місцева молодь, так і ті, хто приїхали з інших областей. Зустріч, яку було названо «Тік Так», зі-

брала близько 60 дітей віком від 10 до 15 років.

Спостерігаючи за обличчями та настроєм дітей, можна сміливо сказати, що цей день вони чекали довго, аж

із часу проведення літнього табору. Дякуємо Богові за невеликий снігопад, який додав цьому дню особливу святкову атмосферу та колорит. У кожному етапі цієї зустрічі був помітний акцент на тематиці — час, як дар від Бога.

Ведучі провели цікаві конкурси, згадали літній табір, а потім дітей об'єднали в команди, щоб разом з наставниками вони провели біблій-

ний урок. Упродовж обговорення уроку діти шукали в Слові Божому поради для мудрого використання часу. Далі директор табору Сергій Бобильов провів для всіх присутніх активні ігри на повітрі, проте, звичайно ж, найбільше дітям кортіло пограти в сніжки.

Після активного відпочинку учасники табору пішли на перекус, після чого їх чекали декілька майстер-класів: виготовлення браслетів, декоративних свічок, поп-корну, пісочних картин і досліді з духовними висновками.

Завершення зустрічі відбулося в актовому залі. Насамкінець всі учасники отримали приємні солодкі подарунки, духовні настанови й розійшлися з незабутніми враженнями.

Катерина Сас

Любові вистачить на всіх

Катерина Сас разом з чоловіком утворили дитячий будинок сімейного типу та є батьками 12 дітей, серед яких 10 прийомних.

«Бажання всиновити дитину у мене було давно, ще до того, як народився наш перший син. Проте, коли ми з чоловіком отримали від Господа благословення і в нас народився син, то я, як мама, отримала нове відчуття – материнську любов. Мені хотілося ділитися нею, отримуючи у відповідь дитячі обійми та приємні хвилини проведеного разом часу. Ми з сином удвох, бо наш тато працював, почали відвідувати інтернатний заклад. Там ми познайомились і подружились з різними дітьми (там були сироти, в яких не було нікого з рідних й ті діти, в яких були батьки, але їх позбавили батьківських прав). Кілька років ми регулярно зустрічались з дітками, відвідували когось в лікарні, святкували їхні дні народження, брали на вихідні до себе в гості. Та одного разу, коли мій син попросив братика, я вже знала де цей братик знаходиться.

Для того, щоб всиновити дитину, потрібно було звернутись до Служби у справах дітей за місцем проживання. Ми з чоловіком пройшли навчання і чекали, коли ж поповниться наша сім'я. Але, як виявилось, не можна просто прийти й обрати дитинку. Не усіх дітей, що перебувають в інтернатних закладах, можна всиновити, бо в них є хтось з родини, хто сам не може чи не хоче забрати дитину, але й іншим не дає. Ще один момент полягає у тому, що не кожна дитина хоче йти в чужу сім'ю, маючи уже негативний досвід зі своєю. Тому ми з чоловіком вирішили, якщо Бог дає таке бажання, то й дітей будемо брати таких, які там нікому не потрібні.

Таким чином у нас з'явився першим хлопчик з інвалідністю, а пізніше - роми, які були не потрібні своїй родині. Згодом до нашої сім'ї прийшли дорослі дівчата, 12 і 17 років, яких уже ніхто б не вдовчив в такому віці. Потім підліток 14 років, якого не хотіли всиновлювати. Але наш Бог є добрим, милосердним і люблячим. Він вчить цього і нас, а Його милість до нас проявилась в найбільшому дарунку — в нас народився ще один син.

Знаєте, є така притча, коли маму, в якій було багато дітей, запитали, як вона може любити усіх однаково. На що вона відповіла, що це не важко, просто треба за них молитись. За того, хто хворіє – поки хворий, за того, хто в дорозі – поки не повернеться, за маленьких – поки не виростуть, за старших – бо уже пішли в доросле самостійне життя. І так за кожного. Коли ми молимося, згадуємо в молитві усіх 12 дітей, ми молимося за кожного окремо, де б хто не перебував.

На сьогодні з нами проживає семеро діток. П'ятеро уже живуть самостійно. У двох доньок свої сім'ї, тож ми маємо чотирьох онуків, які називають нас з чоловіком дідусем і бабусею, приїжджають в гості. Усіх дітей ми приносимо в молитві посвячення Господу і вони, поки були з нами, ходили з нами до церкви, були активними в служінні. Сьогодні, коли вони стали дорослими та проживають окремо, не усі відвідують церкву. Але наші молитви за них не припиняються.

Дітки в різному віці приходили в нашу сім'ю. Одні у віці 2-3 роки, інші - 5-6 років, а дехто й у 12, 14, 17 років. Якось нам передали дівчинку, котрій було всього лише 3 місяці, бо її старші брат і сестра уже проживали в нашій сім'ї.

Ми завжди дякуємо Богові за те, що Він благословив нас. Ми віримо, що Господь, Який дав нам можливість виховувати цих дітей, потурбується про них і в подальшому їхньому житті. Де б вони не були, Дух Святий нагадуватиме їм ті моменти, які вони проживали в сім'ї. А поки ми виховуємо цих дітей, керуючись біблійними принципами, говоримо їм про цінності, які Бог відкриває нам у Своєму Слові, проводимо разом з ними час (усі наші діти люблять прогулянки, подорожі, відпочинок у християнських таборах).

Наша церква завжди була для нас підтримкою. Ми усі разом звершуємо активне служіння. Наші діти мають різні захоплення і вподобання. Ми дозволяємо їм проявляти себе в різних сферах діяльності. Усі вони сьогодні є учасниками клубу «Слідопит», а молодші - «Шукачів пригод». Їм це дуже подобається. Вже сьогодні це приносить свої плоди. Наші діти з перших днів війни в Україні допомагають нам у підтримці тих, хто цього потребує. Ми проживаємо в невеличкому містечку Устилуг, що розміщене на самому кордоні з Польщею. Через річку є митний перехід. В перші дні вторгнення старші діти разом з нами допомагали тим людям, котрі покидали країну: носили гарячий чай та бутерброди. Пізніше допомагали в церкві в служінні вимушено переміщеним особам. Окрім того, наші діти беруть участь в проведенні дитячих програм «Країна Здоров'я» та «Країна Змін» для дітей у різних містах, допомагають нам у волонтерському служінні.

Історія нашої сім'ї – це приклад того, як Господь використовує звичайних людей, поміщаючи їх у незвичні обставини, щоб в цьому було прославлене Його Ім'я».

..... Служіння дітям

Світлана Окуневич

Школа «Місто надії»

Школа «Місто надії», заснована у 2023 році в місті Луцьк, сьогодні налічує 47 дітей. Переважна більшість з них відвідує структурний підрозділ дошкільної освіти, який у свою чергу ділиться на 3 групи підготовки до школи («Сонечка», «Мурашки» та «Совенята»), групу садочка повного дня «Стежинка» та групу раннього розвитку «Розвивайко».

Вихованці від 3 до 6 років щодня з радістю поспішають до своїх улюблених вихователів, очікуючи на чергові цікаві розвивальні заняття, повчальні історії, ігри та пісні, руханки та прогулянки.

Найстаршими здобувачами освіти гімназії «Місто надії» є дружна команда п'яти учнів першого класу. Діти навчаються за програмою «Інтелект України» та поглиблено вивчають англійську мову. Восени учнів перого класу та вихованців груп дошкільної підготовки відвідала викладачка з Америки Лінда Цибільські. Вона радо долучилася до проведення уроків англійської мови. Діти полюбили її за веселу вдачу і очікують наступної зустрічі в прийдешньому семестрі.

Серед дітей школи лише 14% разом з батьками відвідують церкву адвентистів. Адже заклад радо приймає усіх охочих здобувати якісну освіту в християнській атмосфері. Батьки з задоволенням довіряють своїх дітей досвідченим і доброзичливим педагогам, прислухаються до їх порад, підтримують дружні стосунки та долучаються до різноманітних виховних заходів.

На початку навчального року колектив школи організував і провів «Батьківський вечір-тренінг» на тему «Ефективне батьківство». В затишній невимушеній атмосфері гарно декорованого залу запрошені ознайомилися з презентацією роботи закладу, після чого пригадували моменти свого дитинства, виконували тренувальні вправи, пов'язані з процесом виховання, а також смакували тістечками з ароматним чаєм. Батьки зацікавлено слухали виступ пастора і психолога Олександра Слободського про чотири стилі виховання дітей, задавали питання, ділилися своїми переживаннями та закріплювали отримані знання тренувальними вправами. Наприкінці зустрічі ка-

пелан школи Петро Остапчук звершив молитву за сім'ї та ситуацію в Україні. Кожен отримав у подарунок пам'ятну листівку «Батьківська молитва» та «Отче наш», поніс у своєму серці часточку тепла до своїх родин.

17 грудня школа «Місто надії» широко відчинила двері для усіх запрошених на дитяче свято за сценарієм «Кучерявка». Урочисто прикрашена зала наповнилась дітьми в яскравих костюмах, а вдячні глядачі запрошених сімей підтримували оплесками кожен виступ старанних виконавців. Дивовижно просто і зрозуміло через дитячі уста відкрилась сюжетна лінія плану спасіння, здійсненого Ісусом Христом. Сидячи в залі, батьки підспівували вивчені разом з дітьми християнські пісні, в яких прославлявся Спаситель світу. Чудовим доповненням до подарунка у вигляді іграшки-вівці стала ілюстрована книжка «Історія Ісуса», через яку Бог буде продовжувати впливати на серця у кожній родині.

Хай же і надалі в час тривоги, сумнівів і невір'я у школі «Місто надії» збуваються добрі мрії людей і здійснюються задуми Бога.

„Голос Надії“ - газета Західної конференції Церкви Адвентистів сьомого дня.

Засновник - Церква Адвентистів сьомого дня.

Свідоцтво про реєстрацію - РВ №345 від 4.10.2002 р.

Відповідальний за випуск - директор Відділу інформації ЗК Владислав Берецькі v.beretski@adventist.ua

Редакційна колегія: Василь Чопик, Віталій Шевчук, Микола Рябенко, Віктор Власюк, Владислав Берецькі

Редактор, коректор, комп'ютерна верстка - Марія Власюк

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати надіслані матеріали

Газета є некомерційним неприбутковим виданням, що видається і розповсюджується за пожертви

Адреса редакції: м. Львів, вул. Т. Бобанича, 1, тел. 237-12-13.

Для листування: 79041 м. Львів, а/с 6241

Друк: ФОП Прокопчук С.А. Наклад 500 примірників